

MÁ VSTAŤ Z MŔTVYCH

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video v taliančine [TU](#)

Jn 20, 1-9

Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“

Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevstročil.

Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych.

Ak by bola išla Mária Magdaléna k hrobu o deň skôr, slávili by sme Veľkú noc o jeden deň skôr. V 20. kapitole Ján píše „**prvého dňa v týždni**“, doslovne „v prvom dni po sobote“, „**prišla Mária Magdaléna k hrobu**“. Prečo Mária Magdaléna nešla k hrobu hneď po Ježišovom pochovaní, ale čakala na prvý deň po sobote? Pretože je stále ovplyvnená dodržiavaním zákona o sobote ako o dni odpočinku. Zachovávanie zákona jej teda zabránilo zakúsiť okamžite silu života prítomnú v Ježišovi, života schopného prekonať smrť. Evanjelista chce týmto čitateľom naznačiť, že zachovávanie zákona oddaľuje skúsenosť nového stvorenia, ktoré má svoje zahájenie v Ježišovi.

Výraz „prvý deň v týždni“ sa vzťahuje na prvý deň stvorenia. V Ježišovi začína nové stvorenie, a Bohom tvorené stvorenie nepozná smrť, nepozná koniec. Lenže spoločenstvo reprezentované Máriou Magdalénou je ešte stále ovplyvnené zachovávaním zákona. A preto oddaľuje skúsenosť vzkriesenia.

„**Ešte za tmy prišla k hrobu**“. Tma je obrazom nepochopenia zo strany spoločenstva, ktoré ešte nepochopilo Ježiša ako „svetlo sveta“, jeho poslanstvo, jeho pravdu. „A videla, že kameň je od hrobu odvalený“. Jej prvou reakciou je utekať k Šimonovi Petrovi a „k inému učeníkovi“. Ježiš povedal „*«Hľa, prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozpráchnete, každý svojou stranou»*“¹.

Evanjelista pripisuje tejto žene, Márii z Magdaly, úlohu pastiera, ktorý zhromažďuje roztratené ovce. „**A povedala im: «Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili!»**“ Nehovorí o tele, ale o Pánovi. Už tu je narážka na to, že Ježiš je živý. A čo urobí Peter a druhý učeník? Idú k hrobu, k jedinému miestu, kam nemali ísť.

¹ Jn 17, 32

V Lukášovom evanjeliu je to veľmi jasne vyjadrené, keď muži hatia ženy, ktoré idú k hrobu, „*Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?*”² Peter a druhý učeník idú hľadať Pána na jediné miesto, kde naozaj nie je, na miesto smrti. Rovnako ako Mária, ktorá zachovaním soboty oddialila skúsenosť života silnejšieho než smrť, pretože Ježiš nemôže byť zadržaný v hrobe, na mieste smrti.

On je živý. A tak učeníci idú k hrobu, na jediné miesto kde nie je možné nájsť Ježiša. Ak oplakávame niekoho ako mŕtveho, čiže ak sa obraciame k hrobu, nemôžeme ho zakúsiť ako živého, ako oživujúceho pre našu existenciu. Obaja učeníci bežia, ako prvý prichádza milovaný učeník, ten, ktorý zakúsil Ježišovu lásku.

Peter, ktorý si nechcel dať umyť nohy, a teda nechcel prijať Ježišovu lásku vyjadrenú v službe, prichádza neskôr. Prečo? Je dôležité, aby učeník, ktorý zradil Ježiša, a pre ktorého je smrť ukončením všetkého – a toto bol dôvod jeho zrady- zakúsil život ako prvý.

A potom vstupuje aj druhý učeník, „*videl i uveril*“. Evanjelista tu však prísne napomína „*Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych*“. Ján sa obáva, že je možné uveriť v Ježišovo vzkriesenie iba ak vidíme znaky jeho víťazstva nad smrťou. Nie!

Ježišovo vzkriesenie nie je privilegiom výlučne pre zopár ľudí, ktorí žili pred dvetisíc rokmi, ale je možnosťou pre všetkých veriacich. Ako? Hovorí to evanjelista „*Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych*“. Prijatie Písma, Pánovho slova zo strany učeníka, zakorenenie tohto posolstva v jeho živote a jeho premenenie (transformácia), umožňuje učeníkovi zakúsiť vzkriesenie vo svojom živote.

Nie je možné uveriť, že Ježiš vstal z mŕtvych iba preto že hrob je prázdny, ale preto, že ho stretáme živého a oživujúceho vo svojom živote.

Preklad: Zuzana Černá

² Lk 24, 5